

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

De corona præfecturæ navalis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

confirmato : ego protraxi, & eam ob rem corona sum à vobis donatus. Isti autem non protraxerunt: proinde vinciri debuerunt. An non igitur rem absurdissimam facietis, si eos qui tali multa se obligarunt, coronabitis? Armamenta porro quae publicè præbenda sunt triremium præfectis, ego priuatis sumptib. comparavi, nec è publico accepi quicquã. Isti autem vestris vsi sunt, & de suo in ea nihil erogarunt. Ac ne illud quidem dicere possint, se ante me conatos esse. Priusquam enim isti triremium vel attingerent, mea completa fuit: quam compleri vos omnes vidistis. præterea remigium comparavi præstantissimum, pecuniæ maxima vi erogata. Isti autem, si nostro deterius habuissent, non esset mirandum. Nunc prorsus nullum conduxerunt, qui de impensarũ magnitudine contendunt. Enimvero qui æquum est, eos, quum illa postertus refecerint, nunc quasi primi instruxissent, corona ornari? Equidem existimo in ea sententia esse vos, ut me vel tacentem iustissimè coronandum censeatis. Solis autem istis ne verba quidem esse de corona faciendâ, id iam ostendam. Vnde id maxime perspicitur? ex ipsis istorum factis. Inita enim ratione, qua præfectura naualis minimo constaret, eam locarunt. Quid est autem iniquius, quàm fugisse sumptus: eos verò honores, qui propter illos decernuntur, haberi sibi postulare? & quo minus nauis protraxit, conductorem culpate: eorum verò quæ probè administrata sunt, à vobis gratiam flagitare? Neque verò ex his duntaxat vobis ius spectandum est: ex his etiã quæ ipsi prius fecistis, cum quidam eodem se quo isti modo gessisset. Cũ n. nauali ab Alexandro præbto victi essetis, tũc his trierarchiis qui trierarchias locarunt, eã cladem potissimum acceptam referentes: eos in iudicium curastis adducendos, cum hoc præiudicio, prodidisse eos naues, & ordinem deseruisse: cum Arilto phon accusaret, vos iudicaretis. Quòd ni minor veltira fuisset iracundia illorum delicto: nihil obstitisset, quòd minus occiderentur. Cũ autem isti sciant, se in eodem esse cum illis delicto & crimine: supplicium apud vos meritum non exhorrescunt: sed concionantur in alios, seque coronari iubent. Atqui considerate, quæ vobis constituisse vestri consilij ratio videri possit, si ob eandem causam alios penè damnasse capit, alios coronis donasse videamini? Neque verò ed duntaxat factò peccabitis: sed tum etiam si potestate data, talia facinora non plectetis. Non enim cum vestras opes perire fuistis, tum grauius est ferendum: sed dum res vestrae saluæ sunt, dum eos qui præfunt, propter sordes, non eam illarum suscipere curam perspicitis, quam oportebat. Neque quisquam vestrũ n hanc orationem, vt acerbar, grauius ferat: sed his irascatur, qui culpã in se admiserunt. Propter illos enim hoc fit. Miror autem ego, cum nautas desertores, quorum tricenas quisq; drachmas duntaxat accipit, isti & vinciant, & puniant: cur trierarchos qui classem deserunt, quorum tricena minã pro primo ingressu maris numerantur, vos non eodem modo tractetis? Iam si pauper aliquis inopia coactus peccarit, extremis suppliciis afficitur: sin diues propter sordes eadem commiserit, veniam consequetur? Vbi aut equalitas illa: & populare imperium apparebit: si vos ad hunc modũ ista gubernabitis? Iã illud etiam absurdũ mihi videtur, cum is qui cõtra leges aliquid dixerit, si cõuincitur, tertia

Locatio trierarchia, quantum reipublicæ incommodet.

σάντων, ἐγὼ μὲν ἀειώρμισα. καὶ σέφανος δὲ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἔλαβεν, οὐ τοὶ ἢ οὐ κατέλιπυσαν ὡς ἔνοχοι δεσμοῦ γερύοντες. πῶς οὐκ ἀτοπώτατον αἰ δὲ ἀπορῆμα εἶναι ἔρονον, εἰ τοὶ κατ' ἐαυτῶν ἐάσαντας τῆμματα τοιοῦτον ἐπαχθίωμαι, τούτοις σέφανος ἄσταντες ὑμεῖς φάσιν οἶσθε, τὰ σὸς ἡτοίνω ὅσα δὲ παρέχειν τῷ πόλει τοῖς ξηραρχοῖς, ἐγὼ μὲν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνήλωσα, ἢ τῶν δημοσίων ἔλαβον οὐδὲν οὐδὲ ὑμετέροις κέχρηται, καὶ τῶν σφετέρων οὐδὲν εἰς ταῦτα περὶνται, καὶ μὴ οὐδ' αἰ ἐκείνῳ ἔχριν εἰπεῖν, ὡς αἰ ἐπειρήσῃ ἐμοῦ πρῶτον, ὡρὶν γὰρ ἡφθαμόνον τῆς ξηρίας τοῦ τοῦ, ἐπεπλήροσέ μοι, καὶ πάντες ἐσῶσαθ' ὑμεῖς ἀναπληροῦσθαι τῷ ναυῷ. ἐπὶ τοίνυ ὑπηρεσίαν τῷ κρατίστῳ ἔλαβον πολλὰ πλείονα ἀργύρου δόξαι. οὗτοι ἢ εἰ μὲν ἔχριν χρεῖνα ἡμῶν, οὐδὲν αἰ τῷ δεῖνόν νῦν δὲ οὐδ' ὀποιωνοῦν μεμῖσθαι, ἀλλ' ἢ πλείονος αἰ πλέροντες. καὶ τοὶ πῶς εἰσὶ δίκαιοι, ταῦτα μὲν ὑπερὸν δὲ ἀναπληροῦσθαι, νῦν δὲ ὡς σέφοτος πρῶτον, ἀσῶσαθ' ἄλλοι, τὸν σέφανον λαβεῖν; ἡ γὰρ ὑμῶν τοίνυ, ὅτι μὲν διηκῶσθαι αἰ σέφανος ἄσταντες ἐμὲ, καὶ μηδὲν εἰπὸς ἐμῶν γινώσκων ὑμῶν, ὅτι δὲ οὐ μάττι μόνος τούτοις πρῶτον σέφανος λόγος, τῆ δὲ εἰς βούλομαι. πόθεν οὐκ ἐπὶ μάλιστα εἶσαι δὴλον, ἀφ' ὧν αὐτοὶ πεποιήκασι. σκεψάμενοι γὰρ τὸν εἰς ἐλαχίστου ξηραρχεῖν βουλόμενον μεμῖσθαι καὶ τῷ λειτούργειαν. καὶ τοὶ πῶς οὐκ ἀδίκον, τῶν μὲν ἀλαωμέτων ἀφρηκῶν, τῶν δὲ γηνομένων δι' ἐκείνα μὲν ἀξιοῦσθαι αὐτοῖς μετεῖναι, καὶ τῶ μὲν μὴ ἀειώρμισα τῷ ναυῷ τότε, τὸν μεμῖσθαι ἀπῶσθαι τῶν κελῶν δειδομένην νῦν αὐτοῖς κελῶν χρεῖνα ὑμῶν ἔχριν; δὲ τοίνυ ὑμῶν μὴ μόνον ἐκ τούτων σκοπεῖν τὸ δίκαιον, ἀλλὰ ἢ ὅτι αὐτοὶ πρῶτον πεποιήκατε ταῦτα πρῶτον δὲ ἀπορῆμα μὲν τούτοις, ὅτι γὰρ τῆ ναυμαχία τῆ πρῶτος ἀλέξανδρον ἐνικήθητε, τότε τῶ ξηραρχῶν τοῖς μεμῖσθαι κώτας τὰς τριεραρχίας ἀπῶσθαι τῶ γηνομένων νομίζοντες, παρεδώκατε εἰς τὸ δίκαιον, καὶ ταχέως τὸν σέφανος πρῶτον πεποιήκατε τὰς ναῖς, καὶ λελοπῆσαι τῷ τῶ ξηρῆ κατηγόρει μὲν ἀριστοφῶν, ἐδικάζετε δὲ ὑμῶν, εἰ ἢ μὴ μετεωτέρον ἔχετε τῷ ὄργῳ τῆς ἐκείνων πειρίας οὐδὲν αἰ αὐτοῖς ἐπὶ τῶ τεθναῖ. ταῦτα τοίνυ εἰδότες οὗτοι περὶ ἀγῶν αὐτοῖς ἢ ἐκείνοις, οὐκ εἰσὶ τῶσιν ἐκ ἡμῶν ἄσταντες πρῶτον αὐτοῖς, ἀλλὰ δημογῶν κατ' ἄλλων, καὶ σέφανος κελῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὶ σέφανος, πῶ αἰ ποτε δόξα τε βεβαλέω εἰς τῶσιν εἰ δὲ τῶ αὐτῶ πρῶτον τοῖς μὲν θανάτου κρίναντες, τοῖς δὲ σέφανος ἄσταντες φανείητε; καὶ μὴ οὐ μόνον εἰ τῶ πομπαστε, δοκοῖτ' αἰ ἀμῶσθαι, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ κολάσθητε τοὶ τα τοιαῦτα ποιοῦστας, ἔχοντες, εἰ γὰρ ἐπειδὴν ἐάσθητε τῶ ὑμετέρον ἀπολέσθαι, τότε γὰρ χαλεπάμεν ἀλλ' εἰ ὅτι μὲν ὑμετέρον ὅτι σῶσα, καὶ δοξατε ἢ τοῖς ἀφρηκῶν δὲ ἀφρηκῶν, ἢ ἀφρηκῶν πρῶτον αὐτοῖς, καὶ τῶσιν αὐτῶ ποιοῦστας, ἢ μὴ εἰς τῶσιν αὐτοῖς, πικρὸν εἶναι νομίστας, ἀλλὰ τοῖς τὸ ἔργον αὐτὸ πομπαστε, εἰ γὰρ τοῖς τοιαῦτοις, τῶ ὅτι θανάτου εἰ δὲ ἔργῳ, τῶ δὲ ποτε τῶ μὲν ναυτῶ τοῖς ἀπολειπομένους, ὡν εἰσὶ τῶ δραχμῶν εἰσὶ ἔχει μόνος, μέουσι καὶ κολάσθησιν εἰ τῶ τῶ ξηραρχῶν τοῖς μὴ συμπλέοντας, ὡν τῶσιν εἰσὶ τῶσιν εἰς ὅτι πῶν εἰληφεν ἔμασος, εἰ ταῦτα ποιεῖ ὑμῶν

ἀλλ' εἰ μὲν πῶς ὧν τις δὲ ἐνδεῖαν ἀμῶσθαι, τοῖς ἐλάτοις ὅτι πῶν ἐνέξεται. εἰ δὲ πλούσιος ὧν δὲ ἀφρηκῶν δειαν ταῦτα ποίησιν, συγγνώμης τὸ εἶναι, καὶ πῶν τὸ πῶν ἔχριν ἴσον ἢ δημοκρατεῖσθαι φάσινται τῶν τῶσιν εἰ μὲν ταῦτα βεβαλέωσθαι, ἐπὶ τοίνυ ἐμοῖς τε δοκεῖ καὶ κείνῳ ἀλόγως ἔχριν, ἢ μὲν εἰπόντα τῶ μὴ καὶ τοῖς νόμοις, εἰ δὲ ἀλλ' ἢ τὸ τῶσιν

τὸ ζῆλον μέγας ἢ μὴ ὄντα τῆ σὺ μάλιστα τοῖς ἢ μὴ λόγον
 ἀλλ' ἔργον παρονομοῦν πεπονηκότα, μηδὲ μίαν δούνα δι-
 κλω, κὲ μὴ, ὡς ἀδρες ἀδελφάοι, πάντες ἀν' ὑμῖν φήσασιν,
 τὸ πρῶτον τὰ τοιαῦτα φράσας ἔχειν, * πρῶτον δὲ ἀσθενεῖς
 ἀδίκους ἐξουλοῦμαι τῶν, ἐπειδὴ περ παρῆλθον, καὶ
 τὰ συμβαίνοντα ὁπὸ τῆ τοιούτων ὑμῖν διεξελθεῖν. ἔπει-
 δὴν γὰρ τις μισθωσάμενος ἑμεραρχίαν ἐκπλοῦση, πάν-
 τας ἀπὸ φέρει καὶ φέρει καὶ τὰς μὲν ὠφελείας ἰδίᾳ
 κεραιύται, τὰς δὲ δίκας τούτων ὁ τυχὼν δίδωσιν ὑμῖν. Ἐ-
 μῖνοις ὑμῖν οὐδ' ἀμύσει ἔστιν ἀπὸ κεραικίου βαδίσαι, δε-
 τὰς ἔσθ' οὐ τούτων ἀνδροληψίας καὶ σύλας κεραικίας μέ-
 νας, ὡς τῆ γ' ἀληθείᾳ σκοποῦν ἀν' ἡσ, ὡς τῆ τὰς τοιαῦτα
 ἑμερῆς ἐξ ὑμῖν, ἀλλὰ καὶ ὑμῖν ἐκπελοῦσας.
 τὸν γὰρ ἔσθ' τῆς πόλεως τετάρτηρον, ἐκ δὲ τῆ κοινῶν
 πρῶτον δὲ πλουτήσιν, ἀλλὰ ὁπὸ τῆ ἰδίων τὰ τ'
 πόλεως ἐπαγορεύσασιν, εἰ περ ἔστιν τῆ δόξαν ὑμῖν. τῆ-
 τῶν ἢ πάντων ἐκείνων ἐγνωκὼς ἐκπλεῖ. καὶ γὰρ τοῖ * τὰ
 τῆ αὐτῆ ἑσθ' ἄμυρπῆμα τῆς ὑμετέρας βλάβαις
 ἐπαγορεύσασιν καὶ τούτων ἐδὲν ἔστιν ἄλογον. δεδωκατε
 γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἀπὸ μὲν λάττων, ἔχειν, ἀπὸ δὲ
 ληψῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. τοῖς οὖν ἡμελικόσι δεξίης,
 ἀδελφάοι, πᾶσι βέλονται γέρονε. τῆ μὲν τῶν ἰ-
 δίων τῆς μὲν τὸ παθεῖν μανθάνειν, ἀπὸ πρῶτον οὐ
 νομῶσιν, ὡς δὲ οἱ πῖνες οὐδὲ πεπονηδότες πολλὰ κίς
 ἢ δὴ φυλάττειν, πῖ τις κελύσθην ἀπὸ τῶν τῶν καὶ πῶ
 τῆ σιωπηρότων εἰπεῖν, ἔστιν γὰρ ἡγεῖν τῆς πῖνες δεξίαν
 ἐξ ὁρίων καὶ ποιεῖν ὁ, πῖ βούλονται, καὶ λέγειν παρ' ὑμῖν. ὡ-
 σε τῆ σιωπῆ συγκατηγερωμένων μὲν ἀριστοφῶτος, καὶ πῖ-
 κρῶν ὄντων τοῖς μεμικωκόσι τὰς τετραρχίας, νῦν κῆ-
 λδούσι πῖνες τούτοις σεραῶσαι καὶ δυνὴν εἰστέρον, δεξί-
 λέγρουσιν αὐτοῖς, ἢ τὸτ' ἐκείνοις ἀδίκως συκοφαντοῦ-
 τες, ἢ νῦν πῖνες δὲ ὅπ' ἡμῶν σιωπηροῦντες, ἔχρησα-
 δαι κελδούσιν ὑμῶν, ὡς περ πῶ δὲ δωρεάς, ἀλλ' ἔσθ' ἐν-
 κηπῆρων τῆ λόγων ὄντων, ἢ καὶ χρεῖν * πῖνδύων δεξί τῆ
 ποιῶτων τοῖς ἀμελῶσιν ὑμῖν ἀλλ' ἔσθ' δεξί τῆ βελπόων,
 τοῖς ὑπερεῖσιν ἀ δει, χρεῖν εἰσαι πρῶτον. ἔπειθ' οὐ-
 τῶς ὀλιγωροῦσι τῆ δοκεῖν ἔπιπῆεις ἔσθ', καὶ παντελῶς
 πῖνες πῶ δὲ πρῶτον πρῶτον νομίζουσιν, ὡς ἔσθ' μόνον
 πῖνες πῶ δὲ ἐν τῆ εἰσῆσιν ὅπ' αὐτῆ ἐναντία τολμῶσι δημη-
 γορεῖν, ἀλλὰ καὶ νῦν οὐ ταῦτα λέγουσιν ἑαυτοῖς, οἱ πῖνες
 τοῖς μὲν ναύτας φασὶ δὲν οἰκίους ἐξ τῆς ἑπίγειας τῆ λη-
 ψομῆς τὸν σεραῶν. τῆ ἢ ἑμεροῶτων τοῖς ἢ ἄλλοξικώ-
 τας αὐτοῖς ὁπὸ τῆς λειτουργίας, τούτοις σεραῶσαι κῆ-
 λδούσι. καὶ φασὶ μὲν οὐδὲνα τούτων πρῶτον πῶ δὲ
 σκῆλασται, κελδούσι ἢ κοινῆ σεραῶσαι ἢ μῶν, τῆ ψη-
 φίσμασιν οὐ ταῦτα λέγουσιν. ἐγὼ ἢ τῶν τούτων δὲ τῶ τῶ
 συγκατῆν, ὅπου περ καὶ μεμικωκόσαι τῶν ἑμεραρχίας.
 οὐτὲ γὰρ τῶ δὲ ὑπομείναιμ' ἀπὸ τῶ ἐκείν ἐποίησα. πρῶ-
 ποιούσασιν μὲν τῶν ἰδίων ἔσθ' τῆ δικῆν σιωπηροῖν
 σιωπάζουσι ἢ μῶν ἢ πρῶτον ἀπὸ τῶ ὑμῖν πρῶτον,
 ὡς περ ἀξία τῆ μισθῶν ποιῶσαι πρῶτον ἑαυτοῖς ἀλλ'
 οὐ γνῶμῶν ἀπεφύλασται εἰδ' ὡς περ οὐχὶ πολιτείας
 καὶ μετέροντες, καὶ δεξί ταῦτα πῶ βουλομένων λέγειν
 ὡς ἀλλ' ἑερωσῶν ἰδίαν αὐτοῖς πῖνα ταῦτῶν ἔχον-
 τες, ἢ ἔσθ' τῆ δικῆν ἐν ὑμῖν πῖνες εἰπη, δεξί πῶ δὲ
 σιν, καὶ σεραῶσαι εἰσαι φασὶ καὶ εἰς τοσούτων ἀναειδησίας
 φρονηουσιν, ὡς οἰόνται * τῆ ἀπαξ εἰρηκότων ἀπὸ καλέ-
 σασιν ἀναειδη, σφῆς αὐτοῖς πάντα τὸν βίον καλοῖς κῆραδοῖς νομίζεσται. καὶ τοῖ δεξί μὲν τὰς τούτων δημη-
 γορίας πολλὰ χρεῖρον ἔχει δεξί τοῖς οἰομένοις δεῖν τὰ δῆγμα ἀνπλέγειν, πάντ' ὁπὸ λῶλε. τούτοις τῶν

capitis parte mulctetur illos qui contra leges no di-
 xerunt, sed fecerunt, nullas dare pœnas? Atqui, Athe-
 nienses, omnes vos fateamini, lenitate ista catero
 ad iniuriam faciendam incitari. Sed quandoquidem
 prodij, ea vos etiam quæ hinc oriuntur, edocebo. Si
 quis, conducta trierarchia, hinc soluit, omnes ho-
 mines spoliat, & deprædatur: & cum emolumenta
 priuatim percipiat, pœnas illorum facinorum quili-
 bet vestrum dat, solisque vobis nusquam sine cadu-
 ceo ire licet, propter institutas illorum culpa, &
 corporum, & bonorum vestrorum comprehensio-
 nes. Quare si quis rem verè consideret: eas tri-
 remes non pro vobis, sed contra vos esse missas
 inueniet. Qui enim pro republica militat: eum
 non sperare oportet, se de publico locupletatum
 iri: sed de priuata re subuenturum esse reipublicæ: si
 modò res vestræ erigendæ sunt: isti verò omnes in
 contraria sententia hinc solunt. Proinde ea deli-
 cta quæ ab illorum moribus proficiscuntur vestris
 damnis corriguntur. Neque verò horum quicquam
 fit temerè. Dedistis enim hominibus improbis eam
 licentiam, vt si rapinas texerint, iis fruantur. Sin de-
 prehensi fuerint, veniam impetrent. Proinde iis qui
 honestate non ducuntur, faciendi quiduis, est conce-
 sa impunitas. Ac priuatos quidem homines, qui
 damno accepto sapiunt, inconsideratos nomina-
 mus. Vos autem qui ne acceptis quidem malis sapi-
 tis, quo nomine quis appellet? Reliquum est, vt de
 aduocatis etiam dicamus. Sic enim quidam sibi om-
 nem quiduis & dicendi & agendi licentiam sumunt,
 vt qui aliquando cum Aristophõte accusarunt, & in
 uecti sunt in eos qui trierarchias locarant, eorum nõ
 nulli: nec istos coronari iubeant, atque omnino i-
 ipsi nunc sese coarguant, vt qui aut tunc illos per in-
 iuriam calumniati fuerint, aut nunc hisce mercedis
 causa patrocinentur. Gratificari vos iubent, quasi do-
 nationes nunc agantur, non victoriæ præmia: aut e-
 tiam quasi gratiam inire debeatis huiusmodi rebus
 apud eos qui vos negligunt: non iis qui officio fun-
 guntur, à bonis viris, gratia sit referenda. Deinde
 vsque ad eam existimationis lux nullam rationem ha-
 bent, & præ accipiendi studio cætera omnia cõtem-
 nunt: vt non modò priora sua verba refellere nunc
 hisce concionibus audeant: sed ne nunc quidem ipsi
 sibi consent: qui cum nautas triremis esse oportere
 dicant proprios coronam accepturæ: eos triremium
 præfectos, qui se ab eo munere alienarunt, nunc co-
 ronari iubeant. Neque verò vllum istorum priorem
 instructum fuisse dicunt: sed iubent, nos com-
 munitè omnes coronari: cum non sit ea decreti
 sententia. Tantum autem abest vt ista ego conce-
 dam: quantum abfui vt trierarchiam locarim. ne-
 que enim illud feram, neque hoc feci. Simulant fa-
 nè se iustitiam & æquitati patrocinari: sed vehemen-
 tius contendunt, quàm vestrum aliquis gratuito fa-
 cere: perinde ac si mercedem mereri, non senten-
 tias dicere eis conueniat. Deinde non tanquam in
 communi ciuitate versentur, propterea quæ: cuius di-
 cere liceat: sed tanquam id ipsi veluti priuatum facer-
 dotium obtineant: si quis causam suam apud vos a-
 git, quiritantur, eumque audacem esse clamitant: at-
 que in eum stuporem veniunt, vt putent, si quem,
 qui semel apud vos verba fecerit, impudentem vo-
 carint, fore vt ipsi in omni vita boni viri exi-
 stimentur. Enimvero, & propter istorum con-
 ciones multa deteriora sunt: & per eos qui iusti-
 tiam oppugnare non dubitant, cuncta perierunt. I-

In amula-
rum merce-
narios ad-
uocatos.

His igitur patronis ascitis, cum sciant tantam in promptu esse maledicendi eis materiam, si quos conuicti facere iuuerint in contentionem descendere, & alicui maledicere non dubitant, quos impunitate contentos esse oportebat. Atqui ut isti audaces sint & iniurij: nemo magis in causa est quam vosmetipsi. Ab oratoribus enim, quos scitis esse mercede conductos, sciscitamina, quales quique existimandi sint: non ipsi iudicium facitis. Quid est autem absurdius, quam cum eos ipsos improbissimos civium existimetis illos qui ab istis laudantur, bonos viros habere? Proinde illi omnia suo arbitratu agant, & rempublicam tantum non sub praerone subiiciunt, & coronare quem ipsis visum fuerit, & non coronare iubent: & suam auctoritatem plus valere volunt, quam decreta vestra. Ego vero vos moneo, iudices, ne studium & liberalitatem eorum qui sumptus facere volunt, oratorum auaricia condonetis. Alioqui docebitis omnes, a vobis mandata munera quam vilissimè administrare: & quam maximi conducere, qui pro ipsis apud vos impudenter mentiantur.

ARGVMENTVM ORATIONIS
contra Callippum.

LYCON quidam Heracleota genere, Pasionis utebatur mensa. Is in Africam nauigaturus nummos reliquit, eosque, ut Pasio viuens dicebat, ut Apollodorus nunc dicit, Cephisiada reddi iussit. Callippus autem eos sibi donatos esse asserit, ut & amico, & omnium Heracleotarum procuratori. Mortuo Lycone, pecunia Cephisiada redita est, Callippus dati damni actione instituta, persuadet Pasioni, ut rem Lyfithide arbitrio permittat. Is Pasionem viuente, nihil pronunciat. Eo mortuo rursus Apollodorus in ius vocat eadem de re Callippus: rursusque petit, ut Lyfithidem arbitrum sumat. Apollodorus arbitrum admittit: sed ad magistratum de Lyfithide refert, ut is iuratus pronunciet: quò minus arbitrium Callippo condonet. Lyfithides autem iniuratus pronunciat, damnato reo. Quare Apollodorus ab arbitrio ad iudicium appellat.

DEMOSTHENIS
ADVERSVS CALLIPPVM ORATIO,
Hieronymo Vvolfo interprete.

Aduersarium perfringit, & ut haec conuictoria consista sit exponit.

NON est res vlla molestior, Iudices, quam cum vir auctoritate praeditus & eloquens mentiri audeat, ac testibus abundat. Tum enim reis necesse est, non de re tantum dicere, sed de ipso etiam aduersario: propter exultationem ei fidem non esse habendam. Nam si hunc morem receptoris, ut eloquentibus & auctoritate praeditis plus credatis, quam imbecillioribus: is mos in vestram ipsorum perniciem cedit: Oro igitur vos, ut si quod vnquam negotium ipsum per se diuicillius, animis in neutram partem propensi, nec reorum, nec accusatorum, sed ipsam iustitiam intuentes: ut nunc etiam ita pronuncietis. Rem autem ab initio vobis narrabo. Lycon Heracleota, Iudices, is de quo etiam iste loquitur, mensa patris mei utebatur, ut & alij mercatores: hospes Aristonoi Decelensis, & Archebiadae Lamprensis, homo prudens. Is nauigaturus in Libyam, rationibus cum patre meo subductis coram Archebiadae &

alioi emporis: & ino mdr an aresonw tw dmeλλει, κη αρχεβιαδη tw λαμπερει, αιθροπος δε σφερων. επειδη συμπλιν ημελλεν εις τλω λιβυλυ, δελορησάμδρος πορος τον πατερε τον εμον, ειαπιον αρχεβιαδου κη φερασιο

A τοις συμνηροειυτασ αυτοις παρεσιδασ μδμοι, κη τοσαυτω βλασφημια ειδότεσ εσταν κη αυτω τοις βελομενοισ τι λεγην φαυλον, ομοωσ εις λογον ηξισωσαν κη θροσηα. Εκακωσ τν ετολμησαν ειπειν, οισ αχαπιτον λω μη παρχουσι κη κωσ αυτοις, τε τοινυ τοι τοισ αδικοισ εδ. Ο θεασεισ, ουδ ανεσ υμν εισιν αιπατερεσ. Οδω γδ ημ λεροτων οισ ισε βηη μιδω τε το πορα τοιτασ, πυνηνεθε, ποιον τν ημεσον δε νομιζειν, κη αυτε θεωρεϊτε. κη τω πωσ ουκ ατοπον τε τοισ μδμ αυτοισ πονηροτατοισ τ πολιτη νομιζειν, τεισ δε υπο τουτων επαμειδμοισ χροσοισ ηξειδω: κη γαρ τοι παντα δι αυτην ποιουεταμ, κη μονον κη υπο κηρυκοσ πωλοουσι τα κονα, κη σεφαρεν ον αυ αυτοισ δοκη, κη μη σεφανου κελδουσι, κη κωτεροισ αυτοισ ημ υμετερον δεγματον κη δεσαντεσ. εγω δε υμιν, ω ανδρεσ αβλυμοι, παρηνω, μη ποιειν την ημ απαλισηεν εδελοτων φιλοτημιαν βηητη ημ λεροτων πλεονεξια, ει η μη, διδαξετε παντασ, τα μδμ υφ υμν πορεσαι τοιδρα, ωσ οφλεσατα διοικειν τοισ δε υφ τουτων αιαιδωσ εις υμεισ ψδλοδμοισ, ωσ πλειεου μιδεταμ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑ-
ΛΙΠΠΩΝ ΛΟΓΟΥ.

ΛΥΚΩΝ τις τὸ γένος Ἡρακλεώτης, τῆ πατρίαν ἔχοντο πρὸς τὴν Ἰσθμὸν ἐπὶ τῆν εἰς λιβύλυ, κηπιππει αρχισον πορα πασιωνι. ωσ μδμ πασιων ζων ελεγε, κη αποιδουθε λεγει γω, κη τειλα υμν αποδομα κη φισαδ η, ωσ η χαλιπποσ φησιν, εαυτω χρεισι υμν, φιλω τε ονη, κη σεξενη ημ ποιων ηερα κη κωτημ. Δουδαρηνη η τε λυκων, το αρχισον απιδου κη φισαδ η, κη λιπποσ η, ωσ φησιν αποιδουθε, κη πειδη πειδει τον πασιωνα βλαβησ αυτη διγαζουμν, τω λυσιδειη τε ποραμα επισεφεν, οσ τις πασιων ζων ουδεν απερλωατο. Δουδαρηνη δε κεινεν, αυτοισ αποιδουθε λαρχανει δικλω τω αρχισον κη λιπποσ, κη ηξειν παλιν βηητηεταμ τω λυσιδειη, ο η αποιδουθε, τν μδμ διατητω εδεξατο, πορεσ η τλω αρχημ τε κη μω λυσιδειου απυβεγεν, ην ωσ φησιν, ομοωσ διχαση, κη μη χρεισ αρχη διατη τω κη λιπποσ χρεισιταμ, ο η λυσιδειησ κη ομοωσ απερλωατο, κη κηπιδηησε τλω δικλω, διω κη εφρηση δοισ ο αποιδουθε, εις τω δικασειω εισερχεται.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΠΟΝ
ΛΟΓΟΣ.

ΟΤΙ χαλεπώτερον οὐδέν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἢ ὅταν αἰθεροπος δόξαν ἔχων, κη διωάμδρος ειπειν, τοιμα ψδλοδουσαι, κη μδρτυρον οδπορη. απιδου γδ ηδη βηη τα φδλορηνη, κη κη πορα πορα γματος μονον λεγην, αλλα κη πορα αυτε τε λεροτοσ, ωσ ουκ ειποσ αυτω δε τα τλω δόξαν πησ δμεν, ει γδ εδοσ κη τασησετε, τοισ διωαμδμοισ ειπειν, κη δόξαν εχουσι μδμλοπ ησ δμεν, η τοισ αδιωαωτεροισ, εφ υμιν αυτοισ εσεατε το εδοσ τε το κη τεσιδουακότεσ. δεομα εν υμν, ει τε η κη αλλο πώποτε ποραγμα αυτω κη αυτω εδικασατε, μηδ μδμ ετερον τλω γνώμω οηροιδμοι, μητε μδμ ημ διακοπτων, μητε μδμ τ φδλορητων, αλλα το δικαμον σκεφάμδμοι ουτω κη νυμ δεαρηνωμα, εξ αρχησ δε υμιν διηρησυμα, λυκων γδ ο ηερακλεωτης, ω ανδρεσ δικασταί, εδω ον κη αυτω λεγη, τη τραπηζη τη τε πατερεσ εχρητο, ωσ περ κη ο